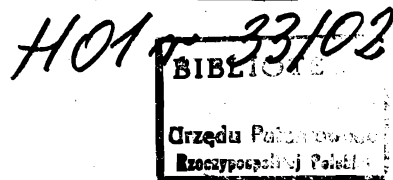

Warszawa, dnia 2 maja 1951 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34118

Kl. 21 f, 48

Lumalampan Aktieholag
(Sztokholm, Szwecja)

Oprawka do elektrycznych lamp rurowych z kołkami kontaktowymi, wystającymi osiowo

Udzielono z mocą od dnia 15 czerwca 1948 r.

Pierwszeństwo: 16 marca 1948 r. (Norwegia)

Wynalazek dotyczy oprawki do elektrycznych lamp rurowych, mających osiowo wystające kołki kontaktowe.

Przedmiotem wynalazku jest oprawka, zbudowana z oddzielnych części, które można łatwo zmontować i które zaryglowują się wzajemnie tak, że nie potrzeba stosować specjalnych narzędzi zamocowujących.

Oprawka według wynalazku, podobnie jak i znane oprawki, ma osłonę z materiału izolacyjnego z wgłębieniem oraz z rowkiem, zaczynającym się u góry osłony i dochodzącym do okrągłego otworu w jednej ścianie czołowej osłony, położonej naprzeciw lampy rurowej. W wspomnianym wgłębieniu znajduje się obsada sprężyn, która jest wykonana z materiału izolacyjnego i do której przymocowane są dwie sprężyny kontaktowe, z których każda jest zaopatrzona w odpowiednie wgłębienie, w które zaskakują kołki kontaktowe lampy. Poprzez otwór w osłonie wstawiony jest uchwyt kołków kontaktowych

lampy, zaopatrzony w rowki, w które wstawia się kołki kontaktowe lampy, przy czym uchwyt ten może się obracać pomiędzy częściami ryglującymi sprężyn kontaktowych, osadzonych w obsadzie.

Oprawka według wynalazku odznacza się przede wszystkim tym, że jej osłona jest wykonana jako jednolita całość, a uchwyt kołków kontaktowych lampy, wstawiony w osłonę, posiada na obu końcach kołnierze, z których jeden jest ukształtowany tak, że wypełnia otwór w osłonie, część zaś uchwyty, leżąca pomiędzy kołnierzami, posiada parę leżących naprzeciw siebie występów, położonych w płaszczyźnie, prostopadłej do rowka w uchwycie, i tak ukształtowanych, że mogą one zaskoczyć w wgłębienia w sprężynach kontaktowych, przy czym długość tej części uchwyty odpowiada szerokości osadzonych w niej sprężyn kontaktowych, co uniemożliwia przesunięcie się uchwyty w kierunku osiowym. Uchwyt ten jest jednocześnie jedynym narzędziem, ryglującym za pomocą współpracujących z nim

sprężyn kontaktowych obsadę sprężyn kontaktowych w osłonie oprawki.

W odmiennej konstrukcji oprawki według wynalazku, wewnętrzny kołnierz uchwyty kołków kontaktowych lampy jest osadzony obrotowo w okrągłym otworze obsady sprężyn kontaktowych. Według jeszcze innej odmiany wykonania, wewnętrzny kołnierz uchwyty został przekształcony w cylindryczny występ, osadzony obrotowo w odpowiednim wgłębieniu ścianki osłony oprawy, leżącej naprzeciw okrągłego otworu w osłonie. Podane cechy obu odmian budowy mogą być też zastosowane w jednej konstrukcji oprawki.

W celu zamocowania sprężyn kontaktowych w obsadzie stosuje się zgodnie z wynalazkiem poniżej opisaną konstrukcję. W konstrukcji tej sprężyny kontaktowe są utworzone z pasków, których dolna część jest zakręcona w tulejki cylindryczne, zaopatrzone w śruby zaciskowe, wkrecone w gwintowaną ściankę tulejki i przytrzymujące przewody doprowadzające. W obsadzie sprężyn kontaktowych znajdują się wnęki, których kształt odpowiada kształtowi dolnej części sprężyn kontaktowych, przez co tworzą obsadę dla sprężyn, umieszczonych w ten sposób sprężyscie w obsadzie.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój czołowy oprawki według wynalazku, przedstawionej w położeniu, w którym obwód jest przerwany, fig. 2 — przekrój czołowy części tejże oprawki, lecz w położeniu, w którym obwód jest zamknięty, fig. 3 — podłużny boczny przekrój oprawki, przy czym oprawka jest przedstawiona w położeniu, odpowiednim do wstawienia lampy, fig. 4 — widok oprawki od dołu, fig. 5 — widok perspektywiczny oprawki, fig. 6 — widok perspektywiczny obsady sprężyn wraz ze sprężynami, osadzonymi we wnękach obsady, fig. 7 — perspektywiczny widok uchwyty kołków kontaktowych lampy, fig. 8 — podłużny boczny przekrój oprawki o odmiennym wykonaniu.

Oslona 8 oprawki posiada od strony lampy rozszerzoną podstawę 24 i jest wykonana z materiału izolacyjnego jako jednolita całość. W osłonie znajduje się komora 9, otwarta u dołu osłony. Przez otwór 1 w podstawie wstawiona jest obsada 2 sprężyn, wykonana z materiału izolacyjnego, posiadająca dwie sprężyny kontaktowe 10, 10. W obsadzie 2 sprężyn znajdują się dwa występy 6, 6, opierające się o odpowiednie występy 25, 25, utworzone w rozszerzonej podstawie 24 osłony. Te ostatnie występy są zaopatrzone w skierowane w dół otwory 23, 23 na śruby do zamocowania oprawki lampy np. w oprawie oświetleniowej.

Każdą sprężynę kontaktową 10, 10 stanowi metalowy pasek, którego dolny koniec jest zwi-

nięty w tulejkę 4, w której ścianki wkrecona jest śruba 3, służąca do przymocowania przewodu doprowadzającego. Za pomocą tulejki 4, 4 sprężyny kontaktowe 10, 10 są zamocowane we wnękach 7, 7 obsady sprężyn, przy czym wnęki te mają kształt odpowiadający tulejkom i są otwarte ku dołowi dla przepuszczenia śrubek 3, 3. Po między dwiema sprężynami 10, 10 obsada posiada występ 20, oddzielający obie sprężyny.

Podstawa osłony jest zaopatrzona w wyłamywane ścianki 22, 22, umożliwiające doprowadzenie przewodów od przodu albo od tyłu oprawki, przy czym dno obsady 2 jest zaopatrzone w rowek 5 na przewody, wprowadzane od tyłu do oprawki.

Uchwyt 29 kołków kontaktowych lampy, osadzony obrotowo w osłonie 8, posiada na końcach dwa kołnierze 15, 28, z których zewnętrzny 28 jest osadzony w okrągłym otworze 27 z przodu osłony 8. Długość środkowego odcinka 14 uchwyty 29 kołków kontaktowych lampy jest równa szerokości sprężyn kontaktowych 10, 10, przez co zapobiega się przesunięciu osiowemu uchwyty 29 po wstawianiu go w otwór 27 i umieszczeniu go pomiędzy sprężynami kontaktowymi 10, 10. Szerokość obsady 2 sprężyn kontaktowych odpowiada szerokości komory 9 osłony 8, spoczywa więc w niej nieruchomo. Środkowy odcinek 14 uchwyty 29 kołków kontaktowych lampy jest zaopatrzonej w zazwyczaj stosowane występy 12, 12, umieszczone naprzeciw siebie, a sprężyny kontaktowe posiadają odpowiednie wgłębienia 13, 13. Uchwyt 29 kołków kontaktowych lampy tworzy więc pomocniczą część, zaryglowującą obsadę 2 w osłonie za pomocą sprężyn kontaktowych, osadzonych w obsadzie 2. Przy składaniu części, tworzących oprawkę lampy, wstawia się w osłonę uchwyt 29 przez przedni otwór w osłonie, a obsadę 2 sprężyn kontaktowych wstawia się w osłonę przez dolny otwór w komorze osłony. Gdy sprężyny kontaktowe obejmują sprężynującą swymi wgłębieniami środkowy odcinek uchwyty 29 całość jest dostatecznie niezawodnie zaryglowana, tak że nie potrzeba stosować innych narzędzi zamocowujących. Układ taki upraszcza znacznie wyrób oprawki lampy.

Przedni koniec uchwyty 29 jest zaopatrzonej w zazwyczaj stosowany rowek 18, leżący w płaszczyźnie, prostopadłej do płaszczyzny występow 12, 12, i przeznaczony do przyjęcia kołków 11, 11 lampy 16 albo innego przyrządu, osadzonego w oprawce. Osłona 8 jest również zaopatrzonej w rowek przewodniczy 17, prowadzący do rowka w obrotowym uchwycie 29.

Lampa, przedstawiona na fig. 1, posiada kołki kontaktowe 11, 11, wstawione w uchwyt 29 w położeniu, w którym obwód jest przerwany. Wy-

stępy uchwytu 29 są zaciśnięte przez sprężyny kontaktowe i opierają się o wgłębienia w tych sprężynach. Lampa, przedstawiona na fig. 2, jest obrócona w położenie pracy i kołki kontaktowe lampy opierają się o wgłębienia w sprężynach kontaktowych. Sprężyny kontaktowe w obu położeniach zapobiegają osiowemu przesunięciu się uchwytu 29 kołków kontaktowych lampy.

W celu dodatkowego zabezpieczenia uchwytu 29, obsada 2 może być zaopatrzona w tylną ściankę 21, jak przedstawiono na fig. 1 i 3. Ścianka 21 opiera się o tylną ściankę 26 osłony 8 i ma okrągły otwór 19, odpowiadający wewnętrznemu kołnierzowi 15 uchwytu 29.

Wewnętrzny kołnierz 15 uchwytu 29 może być zaopatrzony w cylindryczny występ 30, osadzony w odpowiednim wgłębieniu 31 w tylnej ściance 26 osłony, wykonanym naprzeciw przedniego otworu 27.

Fig. 8 przedstawia oprawkę, w której obsada 32 nie posiada tylnej ścianki, a uchwyt 34 kołków kontaktowych lampy nie posiada tylnego występu. Zrozumiałe jest, że wynalazek obejmuje również wykonanie oprawki, przedstawionej na fig. 8, w którym osłona 33 jest zaopatrzona w obsadę 2 sprężyn kontaktowych, przedstawioną na fig. 6.

Z powyższego opisu wynika, że oprawka według wynalazku składa się z części, które łatwo można zmontować bez użycia jakichkolwiek dodatkowych narzędzi do zamocowania poszczególnych części oprawki, które zaryglowują się trwale wzajemnie po ich zmontowaniu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Oprawka do elektrycznych lamp rurowych z kołkami kontaktowymi, wystającymi osiowo, mająca osłonę z materiału izolacyjnego z komorą oraz z rowkiem przewodniczym, zaczynającym się u góry osłony i dochodzącym do okrągłego otworu w przedniej czołowej ściance oprawki, mająca obsadę z materiału izolacyjnego, która jest wstawiona w wspomnianą komorę i w której osadzone są dwie sprężyny kontaktowe, posiadające odpowiednie wgłębienia, ryglujące kołki kontaktowe lampy, oraz mająca uchwyt, w którego rowki wstawia się kołki kontaktowe lampy i który jest osadzony obrotowo w górnej części

odpowiednio wygiętych sprężyn kontaktowych, znamienna tym, że osłona oprawki jest wykonana jako jednolita całość i że wstawiony w osłonę uchwyt kołków kontaktowych lampy jest zaopatrzony na końcach w kołnierze, z których zewnętrzny jest ukształtowany tak, iż wypełnia otwór w osłonie, część zaś uchwytu, położona pomiędzy kołnierzami, posiada dwa naprzeciw siebie rozmieszczone występy, położone w płaszczyźnie, prostopadłej do płaszczyzny rowka w uchwycie, tak wykonane, iż zaskakują one w wgłębione części sprężyn kontaktowych, przy czym szerokość tej części uchwytu odpowiada szerokości sprężyn kontaktowych, dzięki czemu zapobiega się osiowemu przesunięciu się uchwytu, który stanowi jedyny narząd, ryglujący za pomocą sprężyn kontaktowych obsadę sprężyn kontaktowych w osłonie oprawki.

2. Oprawka lampy według zastrz. 1, znamienna tym, że obsada sprężyn kontaktowych jest zaopatrzona w tylną ściankę, mającą otwór okrągły, w którym jest osadzony obrotowo wewnętrzny kołnierz uchwytu kołków kontaktowych.
3. Oprawka lampy według zastrz. 1, 2, znamienna tym, że wewnętrzny kołnierz uchwytu kołków kontaktowych lampy posiada występ cylindryczny, osadzony obrotowo w odpowiednim wgłębieniu w tej ściance osłony oprawki lampy, która jest położona naprzeciw okrągłego otworu w osłonie.
4. Oprawka lampy według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że sprężyny kontaktowe stanowią paski metalowe, których dolny koniec jest zwinięty w tulejkę cylindryczną, zaopatrzoną w śrubkę zaciskową, wkręconą w nagwintowaną ściankę tulejki i przytrzymującą przewody doprowadzające, przy czym w obsadzie sprężyn kontaktowych znajdują się odpowiednie wnęki, których kształt odpowiada kształtowi dolnej części sprężyn kontaktowych, przez co tworzą one obsadę dla sprężyn kontaktowych, umieszczonych w ten sposób sprężysto w obsadzie.

Lumalampan Aktiebolag
Zastępca: inż. W. Zakrzewski
rzecznik patentowy

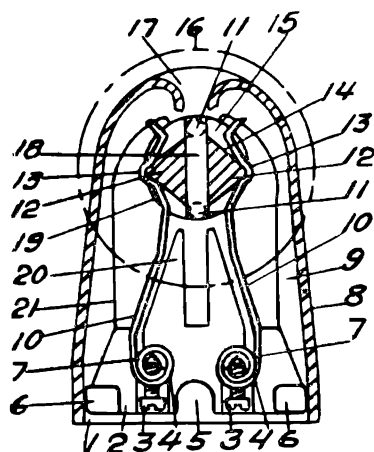

FIG. 1

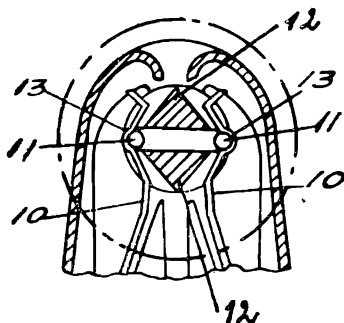

FIG. 2

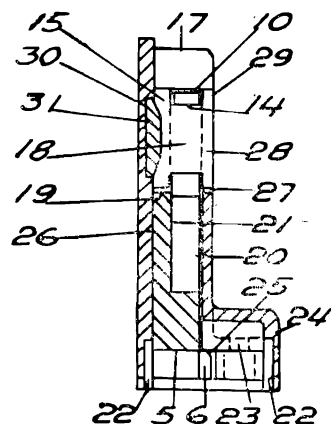

FIG. 3

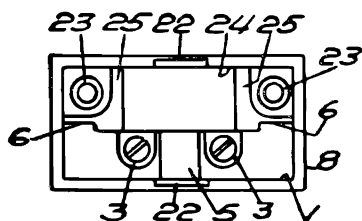

FIG. 4

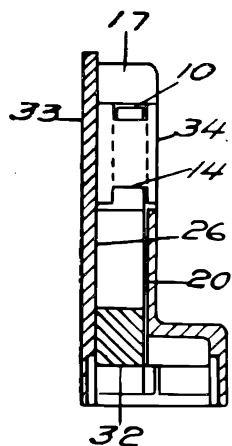

FIG. 5

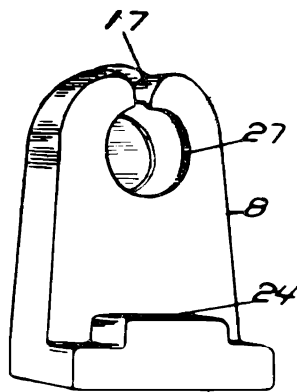

FIG. 6

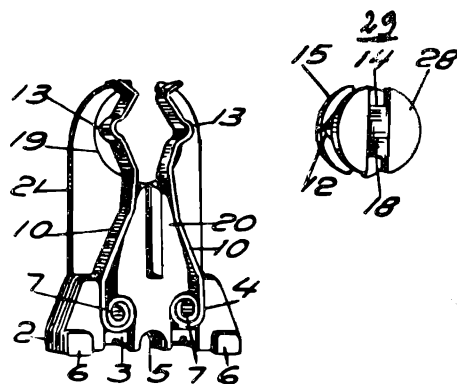

FIG. 7